

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta zdravotnických studií
Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Význam sebepoznávání v profesi zdravotně-sociální pracovník;

Autor práce: Kateřina Kecinová

Studijní program: bakalářský, B5350 Zdravotně sociální péče

Studijní obor: R031 Zdravotně-sociální pracovník

Akademický rok: 2012/2013

Typ práce: teoreticko-průzkumná/výzkumná práce

Vedoucí práce: Mgr. Jan Mandys, Ph.D.

Kritéria hodnocení	Hodnocení 1 - 2 - 3 - 4
Všeobecná charakteristika práce	
Kvalita a aktuálnost teoretických poznatků	3
Schopnost logického vyjádření vlastních myšlenek a vyvození závěrů	3
Odborný přínos	2
Aktivita studenta	
Míra samostatnosti studenta při práci	2
Využití konzultací s vedoucím práce	1
Uplatnění připomínek a doporučení vedoucího práce	2
Posouzení výzkumné části (pokud je součástí)	
Stanovení výzkumného problému	2
Formulace výzkumného záměru a vytýčení cílů práce	3
Posouzení praktické části (pokud je součástí)	
Formulace cíle práce	-
Vhodnost zvolených technik a metodických postupů	-
Práce s odbornou literaturou	
Kvalita, aktuálnost a relevantnost zdrojů	2
Formální stránka práce	
Dodržení doporučených pravidel a norem formální úpravy (směrnice UPa)	3
Kvalita, opodstatněnost a srozumitelnost příloh, tabulek a obrázků	2
Jazyková úroveň práce	3

Slovní vyjádření k hodnocení bakalářské práce:

Práce nese název, cituji: „Význam sebepoznání v profesi zdravotně-sociální pracovník“. Teoretická část práce s názvem koresponduje. Obsahuje kapitoly věnované problematice sebepoznání (v teoretické rovině), diskutuje kořeny a metody sebepoznání. Logicky navazuje kapitola věnovaná problematice profese zdravotně-sociální pracovník a kapitola sebepoznání v profesi zdravotně-sociálního pracovníka.

K této části práce lze mít tyto zásadní výhrady. Jedná se zejména o stylistickou neobratnost autorky s ne příliš zdařilou prací s citacemi. Jedná se spíše o formální pochybení, než obsahové. Na tomto místě můžeme diskutovat, zda by autorka při zpracování teorie mohla využít více informačních zdrojů. Tato otázka je velice diskutabilní, nicméně svým schematickým tvůrčím přístupem tuto otázku autorka vyvolává. Z obecného hlediska můžeme ale říci, že se jedná o velmi častou chybu, kterou dělá většina autorů na tomto stupni poznání. Vzhledem k rozsahu práce považuji teoretickou práci zpracovanou **dobře** s tím, že v celkovém pojetí práce je celý text z hlediska teorie a praxe vyvážen. Teoretická část zaujímá cca 20 stran. Empirická část o několik stran méně. Celkový poměr činí tedy 60% teorie a 40 % praktické části. Toto můžeme považovat za běžný standard bakalářské práce.

Empirická část obsahuje rámcově popsanou metodologii se všemi základními aspekty výzkumu byť s připomínkou toho, že schematicismus se nevyhmul autorce ani v těchto částech práce. Na její obhajobu nutno podotknout, že se jedná opět o velmi častou chybu většiny podobných prací, a celou situaci nezjednodušuje ani rozdílnost vědecké obce na to, jak má metodologie výzkumu vypadat a jak ne. Autorka v seznamu literatury neuvedla vedle citovaného Řičana ani Dismana a Miovského, ze kterých čerpala znalosti pro tvorbu vlastního výzkumu, což je na škodu, neboť svá tvrzení opírá v textu pouze o Reichla. Ve své práci, (tuším strana 34) však používá neprávem opomíjený zdroj informací – sdělení významného odborníka. Toto opomněla i v metodologii, neboť je třeba zdůraznit, že vzor rozhovoru byl sestavován na základě konzultací s odborníkem, který se tréninkem sebepoznání zabývá několik desítek let. Z mého pohledu se však jedná o běžné pochybení, které by nemělo být sice opominuto, ale je nutné ho považovat za běžné. Následuje kapitola vlastního výzkumu. Zde se opět projevuje určitá tendence autorky svou práci schematizovat, nicméně i tak prokázala, že je schopna na základě výzkumu vytvářet základní závěry a doporučení. Vybrala si pro svou práci metodu rozhovoru, vytvořila vlastní techniku (nástroj sběru dat). Zde prokázala dostatečnou invenci a opět můžeme jen polemizovat, do jaké míry měly být její závěry hluboké či jsou její sdělení v závěrech adekvátní. Z mého pohledu ano s ohledem na typ výzkumu, výzkumný vzorek. Z tohoto pohledu hodnotím práci **dobře plus**.

Na základě výše uvedeného se domnívám, že autorka dokázala, že je schopna vytvořit přiměřený text, který splňuje základní nároky na bakalářskou práci, byť s tím, že se jedná pouze o průměrné dílo. Z toho vychází i mé hodnocení, které vychází také z toho, že autorka dokázala v krátkém čase reflektovat na předchozí výhrady, plnila zadané úkoly řádně, pouze jí můžeme vytknout nízkou míru vlastní iniciativy a nápadů. *

V ý s l e d n á k l a s i f i k a c e (možnosti klasifikace - výborně, výborně minus, velmi dobře, velmi dobře minus, dobře, nevyhověl)
--

Velmi dobře minus

Doporučuji / nedoporučuji * bakalářskou práci k obhajobě.

**Poznámka: Práci jsem přebral jako nedoporučenou k obhajobě. Obdržel jsem i všechny potřebné posudky. Na jejich základě jsme se studentkou práci opravili, jak jsem považoval za možné s ohledem na znalost tématu a vlastnímu postoji k němu a zároveň, abychom co nejvíce reflektovali připomínky, které obdržela. Zde bych chtěl studentku pochválit za její poctivý přístup a snahu, kterou projevila ve vzájemné spolupráci.*

Z práce je zřejmé, že jsme se prohřešili k zásadám výzkumu a výslednou práci musíme brát fakticky jako sekundární analýzu. Zde však trvám na tom, že tato analýza byla provedena s ohledem na možnosti studentky řádně a řádně zdůvodněna. Za svou chybu mohu považovat to, že tuto skutečnost jsem nepovažoval za nutné v metodologii popsat. Název práce jsme neměnili, neboť ze stanoveného cíle, cituji: „Cílem celé bakalářské práce je zjistit, jaký význam má pro zdravotně-sociálního pracovníka sebepoznání, a zejména upozornit a dát určitý podnět k zamýšlení nad možnostmi zkvalitnění výuky a úrovně připravenosti absolventů k řádnému výkonu povolání příslušným pedagogickým pracovníkům.“ Osobně nepovažuji takto stanovený cíl za zcela šťastný, ale domnívám se, že alespoň rámcově se podařil cíl práce naplnit. Práce s cíly je dle mého soudu bolestivé téma na všech fakultách naší univerzity a i z tohoto důvodu jsem nechtěl zasahovat proti kulturním zvyklostem pracoviště, kde studentka absolvuje. Z hlediska teorie považuji cíl naplněný v otázce vymezení významu sebepoznání pro danou profesy. Zároveň zdůrazňuji, že hloubka řešení je z mého pohledu čistě subjektivní záležitostí, kdy je otázkou preferencí čtenáře, zda je to dostatečné či nikoliv a zda byli použiti relevantní autoři. Na této úrovni považuji tedy, jak jsem uvedl práci alespoň uspokojivou. Samotný význam sebepoznání demonstruje studentka na své empirické sondě. Zde ji pomáhají následující výzkumné otázky, cituji: 1. Jak vnímají informanti důležitost sebepoznání? 2. Má sebepoznání pro informaty nějaký praktický význam s ohledem na to, jaký ročník studia studují s ohledem na zkušenost s tímto procesem? 3. Jaká je reflexe procesu sebepoznání pro budoucí povolání? Empirická část pak přináší sice povrchní, ale ne nevýznamné sdělení o tom, jak respondenti reflektují tuto část vzdělávání. To, že jsme rozhovor nakonec kvantifikovali (byť ne zcela dostatečně komentovali) bylo dáno reflexí předešlých posudků. V rámci diskuze studentka zkouší vyvozovat širší závěry, které mají napomoci ke zlepšení výuky. Opět chápu, že je diskutabilní hloubka provedené analýzy.

Z mého pohledu autorka napsala přiměřenou teorii. Výzkum, ať si o něm můžeme myslet ledacos, realizovala a ukázala schopnost samostatně vytvořit text. Osobně se přikláním k názorům, že bakalářská práce má pouze demonstrovat, že je student výše uvedeného schopen a hlavně se má naučit triviální zručnost bez ohledu na výsledek. U tohoto typu práce se žádná převratná zjištění a závěry nemohou očekávat. Na základě těchto postojů tedy vysvětluji, proč jsem jako vedoucí práce nereflektoval a netrval na změně tématu. Nechal jsem přiměřeně rozšířit teorii o další citace s vědomím toho, jak s nimi umí studentka pracovat, a zaměřili jsme se na výzkumnou část, kterou jsme dopracovali s důrazem na naučení se, jak klást výzkumné otázky. Všichni jsme si vědomi, že práce je tedy vytvořena na přeskáčku, pokud ji budeme sledovat jako opravenou. Pokud na ní budeme nahlížet jako na novou práci bez zaujetí minulým výsledkem, troufám si tvrdit, že předložené argumenty dostatečně osvětlují některé postupy a výsledky. Celkově práci hodnotím jako zajímavou z hlediska nápadu tématu. Celá práce je schematická, nejde moc do hloubky, avšak dokazuje, že je autorka schopna analytického myšlení, a z tohoto důvodu doporučuji k obhajobě, kde by se v rámci diskuze měla studentka zaměřit na vlastní závěry, tak kde komise ucítí, že výzkum mohl být hlubší a podnětněji povysvětlit naznačené úvahy v práci. To by měl být základ obhajoby, nikoliv to, do jaké míry se studentka dokázala vypořádat se všemi připomínkami, neboť v tom případě by ji musela „spoluvést“ celá komise či minimálně oponenti.

Dne: 6. 12. 2013

Podpis vedoucího práce

* Vyhovující podtrhněte